

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 410/2019-10

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 15. októbra 2019 v senáte zloženom z predsedníčky senátu Jany Baricovej a sudcov Miroslava Duriša a Mojmíra Mamojku (sudca spravodajca) predbežne prerokoval ústavnú sťažnosť [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED] právne zastúpeného Advokátskou kanceláriou Hanáček & Hanáčková, s. r. o., Záhradnícka 41, Bratislava, v mene ktorej koná advokátka a konateľka JUDr. Darina Hanáčková, vo veci namietaného porušenia základného práva podľa čl. 48 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Trnava v konaní vedenom pod sp. zn. 25 Cb 13/2004, Krajského súdu v Trnave v konaní vedenom pod sp. zn. 21 Cop 267/2009 a sp. zn. 21 Cob 151/2014 a Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v konaní vedenom pod sp. zn. 1 Obdo 59/2018, 1 Obdo 60/2018 a takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť [REDACTED] o d m i e t a pre nesplnenie náležitostí ustanovených zákonom.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Sťažnostná argumentácia

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 11. júla 2019 doručená ústavná sťažnosť [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED] (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namietal porušenie základného práva na zákonného sudcu podľa čl. 48 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Trnava (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 25 Cb 13/2004, Krajského súdu v Trnave (ďalej len „krajský súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 21 Cop 267/2009 a sp. zn. 21 Cob 151/2014 a Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 1 Obdo 59/2018, 1 Obdo 60/2018.

2. Sťažovateľ svoju ústavnú sťažnosť okrem iného odôvodnil takto:

„Dňa 5.5.2004 v čase o 14:45 sťažovateľ osobne podal návrh na obnovu konania na Okresnom súde Trnava. Elektronická podateľňa právnu vec pridělila dňa 6.5.2004 v čase o 13:50:38 zákonnej sudkyňi [REDACTED], súdne oddelenie č. 25.

Predsedníčka Okresného súdu Trnava JUD. [REDACTED] však dňa 5.5.2004 vydala opatrenie- Spr 650/04. v ktorom na strane 2 v odst. Č. 6 s účinnosťou od 5.5.2004 do 6.8.2004 zastavila nápad veci aj v súdnom oddelení č. 15 sudkyne [REDACTED]. a to z dôvodu nadmernej preťažnosti nevybavených vecí.

Napriek vyššie uvedenému, predsedníčka Okresného súdu Trnava dňa 5.5.2004 vyhotovila neprocesné opatrenie - spr 866/02-415, ktorým vec sťažovateľa pridělila sudkyňi [REDACTED] súdne oddelenie č. 15. Mám za to, že toto opatrenie nebolo vytvorené dňa 5.5.2004, ale bolo vytvorené spätne nakoľko návrh na obnovu konania som podal tiež 5.5.2004 o 14:45. t.j. 15 minút pred skončením úradných hodín na Okresnom súde Trnava a 15minút nie je dostatočný čas na vydanie uvedeného opatrenia.

Tiež poukazuje sťažovateľ na skutočnosť, že značka správneho registra nie je zaevidovaná v správnom registri a určuje rok 2002.

Sťažovateľ má za to, že vyššie uvedeným konaním predsedníčky Okresného súdu Trnava bolo porušené sťažovateľovo ústavné právo na zákonného sudcu, nakoľko vydané opatrenie - Spr 866/02-415 je v rozpore s pridelením veci zákonnému sudcovi elektronickou podateľňou, a tiež je v rozpore s opatrením Spr 650/04.

Sťažovateľ má za to, že vyššie uvedená svojvoľná manipulácia s pridelením veci sťažovateľa sudkyňi [REDAKOVANÉ] negatívne ovplyvnila samotný výsledok konania.

... Mám za to, že takýto jav je v právnom štáte vyznávajúcim demokratické hodnoty absolútne nežiaduci a neprípustný, nakoľko je v rozpore so zásadou zákazu odňatia veci zákonnému sudcovi, t.j. je v rozpore s ustanovením §7 ods. 2 Zákona č. 335/1991 Zb. o súdoch a sudcoch a tiež s čl. 48 ods. 1 Zákona č. 460/1992 Zb. Ústavy SR. s ustanovením §34 ods. 3 zákona č. 385/2000 Z.z. o sudoch a prísediacich a o zmene a doplnení niektorých zákonov a s pravidlom 7a uvedeného interného predpisu súdu- Pravidlá učenia zákonného sudcu.

... Predmetom napadnutého konania vedeného pred Okresným súdom Trnava je návrh na obnovu konania, t. j. vec, ktorej povaha vyžadovala osobitnú starostlivosť všeobecného súdu o naplnenie účelu súdneho konania, čo okrem iného znamená, že všeobecný súd mal a má povinnosť

• organizovať svoj procesný postup tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prejednaná a skončená a aby vec prejednal zákonný sudca a aby sa čo najskôr odstránil stav právnej neistoty.“

3. Sťažovateľ navrhol, aby ústavný súd takto rozhodol:

„Okresný súd Trnava v sp. zn. 25Cb/I 3/2004, Krajským súdom v Trnave pod sp.zn. 21 Cop/267/2009, 21Cob/151/2014 a Najvyšším súdom Slovenskej republiky pod sp. zn. 1Obdo/59/2018, 1Obdo/60/2018 porušil základné právo [REDAKOVANÉ], aby sa jeho vec bola prerokovaná zákonným sudcom, zaručené v čl. 48 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a právo na prejednanie veci zákonným sudcom zaručené v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

Sťažovateľovi [REDAKOVANÉ] priznáva primerané finančné zadostučinenie v sume 3.000,- Euro (slovom tritisíc eur), ktoré je Okresný súd Trnava, Krajský súd Trnava a Najvyšší súd SR povinní vyplatiť mu do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

[REDAKOVANÉ] priznáva náhradu trov právneho zastúpenia v sume 261,94,- eur (slovom dvestošesťdesiatjeden eur a 94 centov), ktorú je Okresný súd Trnava, Krajský súd v Trnave a Najvyšší súd SR povinní vyplatiť na účet jej právneho zástupcu Advokátska

kancelária Hanáček & Hanáčková, s.r.o., so sídlom Záhradnícka 41, Bratislava účet IBAN SK07 1100 0000 0029 4404 9900 do jedného mesiaca od právoplatnosti tohto nálezu.“

II.

Právomoc ústavného súdu

4. Podľa čl. 124 ústavy ústavný súd je nezávislým súdnym orgánom ochrany ústavnosti.

5. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

6. Podľa čl. 140 ústavy podrobnosti o organizácii ústavného súdu, o spôsobe konania pred ním a o postavení jeho sudcov ustanoví zákon. Týmto zákonom je s účinnosťou od 1. marca 2019 zákon č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) v čl. I § 1 až § 13, § 16 až § 28, § 32 až § 248, § 250 a § 251.

7. Ústavný súd podľa § 56 ods. 1 zákona o ústavnom súde návrh na začatie konania predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon v § 9 neustanovuje inak.

8. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu na začatie konania ústavný súd zisťuje, či dôvody uvedené v § 56 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia ústavný súd môže na predbežnom prerokovaní bez ústneho pojednávania uznesením odmietnuť návrh na začatie konania,

a) na prerokovanie ktorého nemá ústavný súd právomoc,

b) ktorý je podaný navrhovateľom bez zastúpenia podľa § 34 alebo § 35 a ústavný súd nevyhovел žiadosti navrhovateľa o ustanovenie právneho zástupcu podľa § 37,

- c) ktorý nemá náležitosti ustanovené zákonom,
- d) ktorý je neprípustný,
- e) ktorý je podaný zjavne neoprávnenou osobou,
- f) ktorý je podaný oneskorene,
- g) ktorý je zjavne neopodstatnený.

9. Podľa čl. 48 ods. 1 ústavy nikoho nemožno odňať jeho zákonnému sudcovi. Príslušnosť súdu ustanoví zákon.

Podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru každý má právo, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom.

III.

Právne posúdenie

10. Podľa § 42 ods. 1 zákona o ústavnom súde podanie, ktorým sa začína konanie pred ústavným súdom, je návrhom na začatie konania.

11. Podľa § 42 ods. 2 písm. f) zákona o ústavnom súde návrhom na začatie konania je sťažnosť fyzickej osoby alebo právnickej osoby podľa čl. 127 ústavy.

12. Podľa § 43 ods. 1 zákona o ústavnom súde návrh na začatie konania okrem všeobecných náležitostí podania podľa § 39 musí obsahovať aj dátum narodenia navrhovateľa, ak ide o fyzickú osobu, identifikačné číslo navrhovateľa, ak ide o právnickú osobu, bydlisko alebo sídlo navrhovateľa, označenie subjektu, proti ktorému návrh smeruje, akého rozhodnutia sa navrhovateľ domáha, odôvodnenie návrhu a navrhované dôkazy.

13. Podľa § 123 ods. 1 zákona o ústavnom súde ústavná sťažnosť musí okrem všeobecných náležitostí návrhu na začatie konania podľa § 43 obsahovať

- a) označenie toho, kto podľa sťažovateľa porušil jeho základné práva a slobody,
- b) označenie právoplatného rozhodnutia, opatrenia alebo iného zásahu, ktorým podľa sťažovateľa boli porušené jeho základné práva a slobody,

- c) označenie základných práv a slobôd, ktorých porušenie sťažovateľ tvrdí,
- d) konkrétne skutkové a právne dôvody, pre ktoré malo podľa sťažovateľa dôjsť k porušeniu jeho základných práv a slobôd.

14. Podľa § 123 ods. 3 zákona o ústavnom súde sťažovateľ k ústavnej sťažnosti musí pripojiť aj kópiu právoplatného rozhodnutia, opatrenia alebo dôkaz o inom zásahu, ktorým malo dôjsť k porušeniu jeho základných práv a slobôd.

15. Z hľadiska predbežného prerokovania ústavnej sťažnosti je významný najmä § 45 zákona o ústavnom súde, podľa ktorého je ústavný súd viazaný rozsahom a dôvodmi návrhu na začatie konania, ak § 89 tohto zákona neustanovuje inak.

16. Viazanosť ústavného súdu návrhom na začatie konania sa prejavuje predovšetkým vo viazanosti petitom, teda tou časťou ústavnej sťažnosti, v ktorej sťažovateľ špecifikuje, akého rozhodnutia sa domáha (§ 43 ods. 1 zákona o ústavnom súde v spojení s požiadavkami vyplývajúcimi z § 133 zákona o ústavnom súde), čím zároveň vymedzí predmet a rozsah konania pred ústavným súdom z hľadiska požiadavky na poskytnutie ústavnej ochrany. Vzhľadom na to môže ústavný súd rozhodnúť len o tom, čoho sa sťažovateľ domáha v petite svojej ústavnej sťažnosti, a vo vzťahu k tomu subjektu, ktorého označil za porušovateľa svojich práv. Ústavný súd výslovne zdôrazňuje, že viazanosť ústavného súdu návrhom na začatie konania osobitne platí v prípadoch, v ktorých osoby požadujúce ochranu svojich základných práv a slobôd sú zastúpené zvoleným advokátom. (m. m. II. ÚS 19/05, III. ÚS 2/05, IV. ÚS 287/2011, II. ÚS 644/2014). Z uvedeného vyplýva, že ústavný súd má v ústave a v zákone o ústavnom súde presne definované právomoci, uplatnenie ktorých je viazané na splnenie viacerých formálnych aj vecných náležitostí návrhu na začatie konania.

17. Ústavný súd po preskúmaní ústavnej sťažnosti konštatuje, že napriek právnemu zastúpeniu sťažovateľa jeho ústavná sťažnosť nespĺňa náležitosti kvalifikovaného návrhu na začatie konania pred ústavným súdom ustanovené v § 123 ods. 1 a 3 zákona o ústavnom súde. Závažným nedostatkom ústavnej sťažnosti je absencia logického, kompaktného a dostatočného odôvodnenia návrhu vo vzťahu k označeným porušovateľom. Sťažovateľ

v odôvodnení argumentuje nesprávnym postupom okresného súdu v súvislosti s opatrením predsedníčky okresného súdu sp. zn. Spr 866/02 z 5. mája 2004, ktorým bola právna vec sťažovateľa pridelená sudkyni [REDAKOVANÉ], čím podľa sťažovateľa došlo k porušeniu jeho práva na zákonného sudcu, ale v petite ústavnej sťažnosti navrhuje, aby ústavný súd rozhodol o porušení jeho označených práv okresným súdom v konaní vedenom pod sp. zn. 25 Cb 13/2004, krajským súdom v konaní vedenom pod sp. zn. 21 Cop 267/2009, sp. zn. 21 Cob 151/2014 a najvyšším súdom v konaní vedenom pod sp. zn. 1 Obdo 59/2019, 1 Obdo 60/2018. Vo vzťahu k uvedeným porušovateľom, ich postupu alebo konkrétnym rozhodnutiam sťažovateľ neuvádza žiadnu argumentáciu, z ktorej by ústavný súd mohol ustáliť, čím označené všeobecné súdy porušili sťažovateľove práva, či porušenie základného práva na zákonného sudcu sťažovateľ namietal v súdnom konaní, resp. či je jeho ústavná sťažnosť podaná včas. Ústavný súd konštatuje, že odôvodnenie ústavnej sťažnosti sťažovateľa zjavne nekorešponduje s navrhovaným petitom.

18. Navyše, sťažovateľ k ústavnej sťažnosti nepripojil kópiu ani jedného právoplatného rozhodnutia krajského súdu alebo najvyššieho súdu vydaných konaniach označených v petite ústavnej sťažnosti, ktorými malo dôjsť k porušeniu jeho základného práva na zákonného sudcu podľa čl. 48 ods. 1 ústavy a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru. Sťažovateľ k sťažnosti pripojil okrem opatrení predsedníčky okresného súdu z roku 2004 o pridelení jeho právnej veci zákonnej sudkyni iba kópiu uznesenia okresného súdu sp. zn. 25 Cb 13/2004 z 11. decembra 2008 právoplatného 24. januára 2009, ktorým bol návrh sťažovateľa na obnovu konania vedeného pod sp. zn. 15 Cb 9/1998 zamietnutý. Ústavný súd konštatuje, že vo vzťahu k uvedenému postupu okresného súdu a jeho rozhodnutiu by ústavnú sťažnosť sťažovateľa musel odmietnuť v súlade s § 56 ods. 2 písm. a) zákona o ústavnom súde pre nedostatok právomoci na jej rozhodnutie, keďže proti uvedenému rozhodnutiu bolo prípustné podanie odvolania.

19. V súvislosti s uvedenými nedostatkami ústavný súd pripomína, že tieto nie je povinný odstraňovať z úradnej povinnosti. Na takýto postup slúži inštitút povinného právneho zastúpenia v konaní pred ústavným súdom a publikovaná judikatúra, z ktorej

jednoznačne vyplýva, ako ústavný súd posudzuje nedostatok zákonom predpísaných náležitostí podaní účastníkov konania (napr. IV. ÚS 77/08, I. ÚS 368/2010, III. ÚS 357/2010, II. ÚS 309/2010, I. ÚS 162/2010, IV. ÚS 234/2010, III. ÚS 206/2010, IV. ÚS 159/2010, IV. ÚS 213/2010, IV. ÚS 134/2010). V tejto spojitosti ústavný súd už vo svojom uznesení sp. zn. II. ÚS 117/05 z 11. mája 2005 uviedol: „Podľa § 18 ods. 2 zákona č. 586/2003 Z. z. o advokácii a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov advokát je povinný dôsledne využívať všetky právne prostriedky, a takto chrániť a presadzovať práva a záujmy klienta. Tieto povinnosti advokáta vylučujú, aby ústavný súd nahradzoval úkony právnej služby, ktoré je povinný vykonať advokát tak, aby také úkony boli objektívne spôsobilé vyvolať nielen začatie konania, ale aj prijatie sťažnosti na ďalšie konanie, ak sú na to splnené zákonom ustanovené predpoklady. Osobitne to platí pre všetky zákonom ustanovené náležitosti úkonov, ktorými začína konanie pred ústavným súdom.“ Aj v tomto ohľade naďalej zostáva v platnosti zásada „*vigilantibus iura scripta sunt*“, t. j. bdelym patrí právo, a to o to zvlášť, ak ide o osoby práva znalé (napr. advokáta).

20. Ústavný súd dodáva, že podľa § 56 ods. 3 zákona o ústavnom súde ak má návrh na začatie konania uvedený v § 42 ods. 2 písm. f), g), i) až l), n), q), r) a w) odstrániteľné nedostatky, môže ústavný súd vyzvať navrhovateľa, aby v určenej lehote tieto nedostatky odstránil. Ak účastník konania v určenej lehote nedostatky neodstráni, ústavný súd návrh na začatie konania odmietne. Na nedostatky návrhu na začatie konania uvedeného v § 42 ods. 2 písm. a) až e), h), m), o), p) a s) až v) ústavný súd navrhovateľa neupozorňuje.

21. V okolnostiach danej veci ústavný súd vzhľadom na nedostatok obsahových náležitostí ústavnej sťažnosti nevyzval sťažovateľa na odstránenie nedostatkov ústavnej sťažnosti spočívajúcich najmä v jej nedostatočnom odôvodnení.

22. Ústavný súd vzhľadom na uvedené ústavnú sťažnosť odmietol podľa § 56 ods. 2 písm. c) zákona o ústavnom súde pre nesplnenie zákonom ustanovených náležitostí.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 15. októbra 2019

Jana Baricová
predsedníčka senátu